

LIETUVOS RESPUBLIKOS
REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO
NR. X-1478 1, 2, 3, 5, 9, 12, 15, 21, 50, 51, 58, 59, 63, 64 STRAIPSNIŲ, 6 PRIEDO
PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 6¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai.

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 1, 2, 3, 5, 9, 12, 15, 21, 50, 51, 58, 59, 63, 64 straipsnių, 6 priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 6¹ straipsniu įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas) parengtas, siekiant įstatyme įtvirtinti nuostatas dėl trečiųjų valstybių piliečių profesinių kvalifikacijų, įgytų trečiojoje valstybėje, pripažinimo (profesinės kvalifikacijos pripažinimo terminai, profesinės kvalifikacijos nepripažinimo pagrindai, kompensacinių priemonių taikymo pagrindai, sprendimų apskundimo tvarka). Taip pat Įstatymo projektu siekiama nustatyti, kokiomis taisyklėmis vadovaujantis yra pripažįstamos trečiųjų valstybių piliečių profesinės kvalifikacijos, įgytos Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėse ir Šveicarijos Konfederacijoje (toliau – valstybė narė), bei tinkamai įgyvendinti 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyvos 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą (toliau – Direktyva 2009/50/EB) 14 straipsnio 1 dalies d punktą, siekiant nustatyti, kad trečiųjų valstybių piliečiams, turintiems kitose valstybėse narėse išduotą leidimą, suteikiantį jos turėtojai teisę apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje, ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje (mėlynosios kortelės turėtojai), profesinių kvalifikacijų pripažinimui yra taikomos Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo (toliau – Įstatymas) nuostatos.

Įstatymo projektu siekiama sisteminio ir aiškaus reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų, įgytų kitose valstybėse, pripažinimo Lietuvoje procedūrų nustatymo ir tinkamo jų įgyvendinimo. Taip pat įtvirtinamomis naujomis nuostatomis siekiama spręsti problemas, su kuriomis susiduria kompetentingos institucijos praktikoje, pripažindamos asmenų kitose valstybėse įgytas profesines kvalifikacijas.

Įstatymo projektu siekiama suteikti įgaliojimus Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms išduoti atitinkamus dokumentus asmenims, vykstantiems į kitas valstybes nares ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją.

Įstatymo projektu siekiama patikslinti Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų, kurios vykdo atitinkamų profesinių kvalifikacijų pripažinimą, skyrimo tvarką – numatyti, kad Lietuvos kompetentingos institucijos yra skiriamos ne tik Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimais, bet ir Lietuvos Respublikos įstatymais.

Įstatymo projektu siekiama praplėsti Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo apeliacinės komisijos (toliau – Apeliacinė komisija) funkcijas ir papildomai nustatyti, kad ji nagrinėja ir skundus dėl Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų priimtų sprendimų, susijusių su trečiojoje valstybėje įgytomis profesinėmis kvalifikacijomis.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai.

Įstatymo projekto iniciatorė – Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija (toliau – Ekonomikos ir inovacijų ministerija). Įstatymo projektą parengė Ekonomikos ir inovacijų ministerijos Ekonomikos plėtros departamento (departamento direktorius – Osvaldas Šmitas, tel. 870 664 922, el. paštas osvaldas.smitas@eimin.lt) Žmogiškųjų išteklių plėtros skyriaus (skyriaus vedėjas – Linas Kadys, tel. 8 706 64 665, el. paštas linas.kadys@eimin.lt) patarėja Birutė Kindurienė, tel. 8 706 63 246, el. paštas birute.kinduriene@eimin.lt.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai.

Šiuo metu fizinių asmenų, profesines kvalifikacijas įgijusių kitose valstybėse, profesinių kvalifikacijų pripažinimo procedūras reguliuoja:

1) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. rugsėjo 14 d. nutarimas Nr. 1069 „Dėl trečiųjų šalių piliečių reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo“ (trečiųjų valstybių piliečių profesinių kvalifikacijų, įgytų trečiosiose valstybėse, pripažinimo procedūros);

2) Įstatymas (valstybių narių piliečių profesinių kvalifikacijų pripažinimo procedūros).

Profesinių kvalifikacijų pripažinimą Lietuvoje reguliuojančiuose teisės aktuose nėra numatyta procedūrų, pagal kurias būtų galima pripažinti trečiųjų valstybių piliečių, įgijusių profesinę kvalifikaciją valstybėse narėse, ir valstybių narių piliečių, įgijusių profesinę kvalifikaciją trečiosiose valstybėse, profesines kvalifikacijas.

Trečiųjų šalių piliečių reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo pavyzdiniame tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. rugsėjo 14 d. nutarimu Nr. 1069 „Dėl trečiųjų šalių piliečių reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo“ (toliau – Tvarkos aprašas), įtvirtintos trečiųjų valstybių piliečių, įgijusių profesines kvalifikacijas trečiosiose valstybėse, pripažinimo procedūros ir nepripažinimo pagrindai.

Profesinių kvalifikacijų, įgytų trečiosiose valstybėse, pripažinimo procedūros pagrindinės nuostatos, pripažinimo teisiniai pagrindai, sprendimų rūšys, jų priėmimo terminai, sprendimų apskundimo tvarka turėtų būti reguliuojami įstatymu.

Direktyvos 2009/50/EB 14 straipsnio 1 dalies d) punktas nustato, jog ES mėlynosios kortelės turėtojams taikomos tokios pat sąlygos kaip ir mėlynąją kortelę išdavusios valstybės narės piliečiams dėl diplomų, pažymėjimų ir kitų profesinės kvalifikacijos įrodymų pripažinimo pagal atitinkamus nacionalinės teisės aktus. Lietuvos Respublikos teisės aktuose iki šiol nėra tinkamai nurodyta, kokios profesinių kvalifikacijų pripažinimo taisyklės yra taikomos trečiosios valstybės piliečiui, turinčiam ES mėlynąją kortelę vienoje valstybėje narėje ir siekiančiam dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą Lietuvos Respublikoje.

Įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punktas nustato, kad profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius kartu su kompetentingomis institucijomis tikrina, ar reikalavimai, taikomi pagal Lietuvos Respublikos teisinę sistemą, kuriais konkrečios profesinės kvalifikacijos turėtojui apribojama teisė pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją arba konkrečios profesinės kvalifikacijos turėtojui ribojama teisė užsiimti atitinkama profesine veikla, įskaitant naudojimąsi profesiniu vardu ir veiklos pagal tokį profesinį vardą vykdymą, yra suderinami su principais, nurodytais Įstatymo 59 straipsnio 4 dalyje. Tačiau 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/55/ES (toliau – Direktyva 2005/36/EB), 59 straipsnio 3 dalis, atsižvelgiant į teksto kitomis (anglų, prancūzų) kalbomis aiškinimą, nustato įpareigojimą valstybėms narėms tikrinti ir įvertinti reikalavimus, kuriais apribojama galimybė įgyti profesinę kvalifikaciją.

Įstatymo nuostatos tiksliai nenurodo, kokius dokumentus ar pažymėjimus kompetentingos institucijos, vykdydamos Direktyvoje 2005/36/EB ir Įstatyme įtvirtintus įpareigojimus, turi išduoti asmenims, vykstantiems į kitas valstybes nares ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją. Tačiau tiek Direktyvoje 2005/36/EB, tiek Įstatyme yra tiksliai numatoma, kokių analogiškų dokumentų ar pažymėjimų Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali ir turi teisę reikalauti iš atvykstančių asmenų, kurie nori dirbti Lietuvoje pagal reglamentuojamą profesiją.

Nors Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šiuo metu išduoda dokumentus ir pažymas vadovaudamosi kompetentingos institucijos apibrėžtimi, nurodyta Įstatymo 3 straipsnio 9 dalyje, tačiau praktikoje kyla sunkumų siekiant pagrįsti pirmiau nurodytų dokumentų ir pažymų išdavimą. Atkreiptinas dėmesys, kad kasmet Lietuvos kompetentingos institucijos išduoda apie 600 dokumentų asmenims, išvykstantiems į kitas valstybes dirbti pagal reglamentuojamą profesiją.

Įstatymo 58 straipsnio 6 dalies pagrindu Lietuvos Respublikos Vyriausybė skiria Lietuvos Respublikos kompetentingas institucijas. Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų, vykdančių profesinių kvalifikacijų pripažinimą, sąrašas yra nustatytas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. birželio 18 d. nutarimo Nr. 637 „Dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo įgyvendinimo“ 1.1 papunktyje. Tačiau Lietuvos Respublikos patentinių patikėtinių įstatymo 28 straipsnyje yra nustatyta kompetentinga institucija, pripažįstanti kitose valstybėse įgytas patentinių patikėtinių profesines kvalifikacijas.

Įstatymo 64 straipsnyje nustatyti Apeliacinės komisijos veiklos teisiniai pagrindai dėl nagrinėjamų asmenų skundų dėl kompetentingų institucijų sprendimų, susijusių su profesinėmis kvalifikacijomis, įgytomis tik valstybėje narėje. Asmenys, įgiję profesines kvalifikacijas trečiosiose valstybėse, turi teisę kompetentingų institucijų sprendimą nepripažinti profesinės kvalifikacijos ar sprendimo nebuvimą skusti tik Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama.

Siekiant teisinio reguliavimo sistemiškumo bei nuoseklumo, Įstatymo projekte yra siūloma pagrindines nuostatas, reguliuojančias kitose užsienio valstybėse įgytų profesinių kvalifikacijų pripažinimą, reguliuoti viename teisės akte – Įstatyme.

Pagrindiniai profesinių kvalifikacijų pripažinimo reguliavimo pakeitimai, kurie numatomi Įstatymo projekte:

1. Įtvirtinamos nuostatos dėl trečiųjų valstybių piliečių, įgijusių profesines kvalifikacijas trečiosiose valstybėse, profesinės kvalifikacijos pripažinimo. Įstatymo projekte numatomi profesinės kvalifikacijos nepripažinimo pagrindai, pripažinimo procedūrų terminai, kompensacinių priemonių taikymo pagrindai, sprendimų apskundimo tvarka. Tikimasi, kad nuostatų dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo trečiųjų valstybių piliečių, įgijusių profesines kvalifikacijas trečiosiose valstybėse, įtvirtinimas Įstatyme užtikrins aiškesnį teisinį reguliavimą. Patikslinus profesinių kvalifikacijų pripažinimo pagrindus ir kompensacinių priemonių skyrimo sąlygas, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priims sprendimus, atitinkančius reikalavimus nediskriminuoti asmenų dėl profesinės patirties, siekiant įgyti atitinkamą profesinę kvalifikaciją Lietuvoje (būtent patentinio patikėtinio, turto arba verslo vertintojo, bankroto administratoriaus). Suteikus galimybę trečiųjų valstybių piliečiams apskusti sprendimus, susijusius su profesinės kvalifikacijos pripažinimu, Apeliacinei komisijai bus sudarytos sąlygos išspręsti ginčus dėl profesinės kvalifikacijos pripažinimo neteismine tvarka ir tuo sumažinti ginčų sprendimo kaštai asmenims bei teisminių ginčų skaičius.

2. Nustatoma, kokia tvarka Lietuvoje pripažįstamos trečiųjų valstybių piliečių profesinės kvalifikacijos, įgytos valstybėse narėse, ir valstybių narių piliečių profesinės kvalifikacijos, įgytos trečiosiose valstybėse. Įstatymo projekte įtvirtinama nuostata, kad valstybių narių piliečiams, įgijusiems profesinę kvalifikaciją trečiosiose valstybėse, yra taikomos nuostatos kaip ir pripažįstant trečiųjų šalių piliečių, įgijusių profesines kvalifikacijas trečiosiose valstybėse, profesines kvalifikacijas (Įstatymo projektu siūlomas 6¹ straipsnis). Taip pat įtvirtinama taisyklė, kad trečiųjų valstybių piliečių profesinių kvalifikacijų, įgytų valstybėse narėse, pripažinimui yra taikomos tos pačios taisyklės kaip ir valstybių narių piliečių profesinių kvalifikacijų, įgytų valstybėse narėse (Įstatymo projekto 2 straipsnio 6 dalis).

3. Nustatoma, kokia tvarka Lietuvoje yra pripažįstamos trečiųjų valstybių piliečių profesinės kvalifikacijos, kai jie turi kitoje valstybėje narėje išduotą ES mėlynąją kortelę ir siekia Lietuvoje dirbti pagal reglamentuojamą profesiją (Įstatymo projekto 2 straipsnio 1 dalis). Šia nuostata siekiama tinkamai perkelti Direktyvos 2009/50/EB 14 straipsnio 1 dalies d) punktą, įtvirtinantį, kad ES mėlynosios kortelės turėtojams taikomos tokios pat sąlygos kaip ir mėlynąją kortelę išdavusios valstybės narės piliečiams diplomų, pažymėjimų ir kitų profesinės kvalifikacijos įrodymų pripažinimo pagal atitinkamą nacionalinę tvarką srityje.

4. Tuo atveju, kai reikalavimus dirbti pagal reglamentuojamą profesiją nustato kiti Lietuvos Respublikos teisės aktai, pvz., Advokatūros įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje yra nustatytas reikalavimas tapti advokatu siekiančiam asmeniui, kad jis turi būti Lietuvos Respublikos arba Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, Įstatymo projekto 6¹ straipsnio nuostatos nėra taikomos.

5. Nustatoma, kad Europos profesinė kortelė gali būti išduodama ir trečiųjų valstybių piliečiams, turintys kitoje valstybėje narėje išduotą ES mėlynąją kortelę, suteikiančią teisę to turėtojų teisę apsigyventi ir dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą valstybės narės teritorijoje, ir trečiųjų valstybių piliečiams, įgijusiems profesinę kvalifikaciją valstybėje narėje (Įstatymo projekto 4 straipsnis).

6. Nustatoma, kokius konkrečius dokumentus Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda asmenims, vykstantiems į kitas valstybes nares ir siekiantiems reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo tose valstybėse:

1) pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįstamą remiantis būtiniausių rengimo reikalavimų derinimu, vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriaus nuostatomis (architektams, gydytojams, bendrosios praktikos slaugytojams, akušeriams, veterinarijos gydytojams, gydytojams odontologams, vaistininkams), dokumentą, nurodytą Įstatymo 5 priedo 1 punkto d papunktyje, patvirtinantį geras rekomendacijas ir reputaciją, bei pažymėjimą, nurodytą Įstatymo 5 priedo 2 punkte, kuriuo patvirtinama, kad asmenų turimiems formalios kvalifikacijos įrodymams taikoma Direktyva 2005/36/EB;

2) pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįstamą remiantis bendrąja formalios kvalifikacijos įrodymų pripažinimo sistema, vadovaujantis šio Įstatymo III dalies I skyriaus nuostatomis (profesijos, kurių rengimo reikalavimai nesuvienodinti valstybėse narėse), dokumentą, nurodytą šio Įstatymo 5 priedo 1 punkto d papunktyje, patvirtinantį geras rekomendacijas ir reputaciją;

3) pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįstamą remiantis būtiniausių rengimo reikalavimų derinimu, vadovaujantis šio Įstatymo III dalies III skyriaus nuostatomis (architektams, gydytojams, bendrosios praktikos slaugytojams, akušeriams, veterinarijos gydytojams, gydytojams odontologams, vaistininkams), pažymėjimus dėl įgytųjų teisių:

a) dėl profesinės patirties, patvirtinantį, kad jo turėtojas faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki tokio pažymėjimo išdavimo;

b) dėl formalios kvalifikacijos įrodymų, išduotus Lietuvoje iki 1990 m. kovo 11 d., ir jų teisinę galią;

c) dėl formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimų, kurie neatitinka Direktyvos 2005/36/EB V priede nurodytų pavadinimų, priskirtų Lietuvai.

Tikimasi, kad tikslus ir aiškus dokumentų, kuriuos privalo išduoti už atitinkamas reglamentuojamas profesijas atsakingos institucijos, išdavimas užtikrins didesnę teisinę aiškumą institucijoms ir asmenims, besikreipiantiems dėl tokių dokumentų išdavimo.

7. Nustatoma, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija asmenims, vykstantiems į kitas valstybes nares ir siekiantiems reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo tose valstybėse pagal reglamentuojamą profesiją, kuri Lietuvoje nėra reguliuojama, išduoda dokumentą, įrodantį vienų metų (ar jam prilygstantį ne visą darbo laiką) profesinę patirtį Lietuvos Respublikoje per pastaruosius dešimt metų ar dėl asmens baigto reglamentuojamo rengimo, kurį patvirtina turimas formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinimo (Įstatymo projekto 8 straipsnio 2 dalis). Planuojama, kad tokius dokumentus išduos Ekonomikos ir inovacijų ministerija, kaip institucija, koordinuojanti profesinių kvalifikacijų pripažinimą.

8. Nustatoma, kad profesinių kvalifikacijų pripažinimo tvarką gali nustatyti ne tik Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bet ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos. Pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. liepos 10 d. nutarimu Nr. 787 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. birželio 18 d. nutarimo Nr. 637 „Dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo įgyvendinimo“ pakeitimo“, Valstybinei akreditavimo tarnybai prie Sveikatos apsaugos ministerijos ir Valstybinei

vaistų kontrolės tarybai prie Sveikatos apsaugos ministerijos, kaip pavaldžioms ministerijai institucijoms, nuo 2019 m. lapkričio 1 d. pavesta atlikti kompetentingos institucijos funkcijas, t. y. atlikti sveikatos priežiūros specialistų reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo procedūras ir kt. Pagal dabar galiojančio Įstatymo 15 str. 1 d. nuostatas, ta pati kompetentinga institucija turi nustatyti ir reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo tvarką. Siekiant šias funkcijas atlikti kokybiškiau, Įstatymo pakeitimo projekte sudaroma galimybė paskirti skirtingas institucijas, nustatančias profesinių kvalifikacijų pripažinimo tvarką arba atliekančias profesinių kvalifikacijų pripažinimo procedūras (Įstatymo papildymo 6¹ straipsniu 2 dalis, Įstatymo projekto 8 straipsnio 1 dalis).

9. Siekiant teisinio reguliavimo nuoseklumo, tikslinamos nuostatos dėl Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų skyrimo – nustatoma, kad jos yra skiriamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimais arba Lietuvos Respublikos įstatymais.

10. Įstatymo projekto 15 straipsnį, kuriame nustatoma Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo apeliacinės komisijos sudėtis, siūloma tikslinti atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. vasario 13 d. nutarimo Nr. 152 „Dėl sutikimo reorganizuoti Europos teisės departamentą prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos“ nuostatas.

11. Įstatymo projekto 15 straipsniu praplečiamos Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo apeliacinės komisijos, įtvirtintos Įstatymo 64 straipsnyje, funkcijos. Įstatymo projekte įtvirtinama nuostata, kad minėtoji komisija nagrinėja ir asmenų skundus dėl Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų priimtų sprendimų, susijusių su trečiosiose valstybėse įgytomis profesinėmis kvalifikacijomis. Tikimasi, kad tokia galimybė dar labiau užtikrins asmenims teisę apginti savo teisėtus interesus ir lūkesčius neteisminėmis priemonėmis.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta.

Priėmus Įstatymo projektą, neigiamų pasekmių nenumatoma. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 15 straipsnio 1 dalimi, numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimas neatliekamas.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai.

Įstatymo projektas korupcijai ir kriminogeninei situacijai įtakos neturės.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

Įstatymo projekto nuostatos su verslo aplinka yra susijusios netiesiogiai. Tai turės įtakos verslui tiek, kiek bus susiję su asmenų įdarbinimu ar verslo pradėjimu, kai asmenys siekia dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ir kai asmens profesinės kvalifikacijos yra įgytos trečiojoje valstybėje ar trečiosios valstybės pilietis turi ES mėlynąją kortelę, įgytą kitoje valstybėje narėje, ir siekia Lietuvoje dirbti pagal reglamentuojamą profesiją.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios.

Priimti, keisti ar pripažinti netekusiais galios kitų Lietuvos Respublikos įstatymų nereikės.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų.

Įstatymo projekto 3 straipsnyje, kuriuo Įstatymo 3 straipsnis yra papildomas nauja 25 dalimi, įtvirtinamas terminas „trečioji valstybė“ yra suderintas su Valstybine lietuvių kalbos komisija.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

Įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir ES dokumentus.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti.

Priėmus Įstatymo projektą turės būti keičiamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. birželio 18 d. nutarimas Nr. 637 „Dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo įgyvendinimo“. Vyriausybės nutarimo projektą dėl minėto Vyriausybės nutarimo pakeitimo turės parengti Ekonomikos ir inovacijų ministerija.

Priėmus Įstatymo projektą turės būti pripažintas netekusiu galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. rugsėjo 14 d. nutarimas Nr. 1069 „Dėl trečiųjų šalių piliečių reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo“.

Priėmus Įstatymo projektą taip pat turės būti keičiami šie teisės aktai, reguliuojantys kompetentingų institucijų veiklą, vykdamas profesinių kvalifikacijų pripažinimą:

1) Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2008 m. spalio 14 d. įsakymas Nr. ĮV-485 „Dėl Restauratoriaus profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal restauratoriaus profesiją ar laikinai ir kartais teikti Lietuvos Respublikoje restauratoriaus paslaugas tvarkos aprašo patvirtinimo“;

2) Valstybinio turizmo departamento prie Ūkio ministerijos direktoriaus 2016 m. gegužės 23 d. įsakymas Nr. V-92 „Dėl Gido profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gido profesiją ar laikinai ir kartais teikti gido paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

3) Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2005 m. balandžio 12 d. įsakymas Nr. 1R-111 „Dėl Teisininko profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint užsiimti advokato profesine veikla Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

4) Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2013 m. lapkričio 27 d. įsakymas Nr. D1-874 „Dėl Statybos inžinieriaus profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal statybos inžinieriaus profesiją ar laikinai ir kartais teikti statybos inžinieriaus paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo ir Laikinai arba vienkartinai teikiamų statybos inžinieriaus paslaugų deklaracijos patvirtinimo“;

5) Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2016 m. gegužės 5 d. įsakymas Nr. V1-178 „Dėl Socialinio darbuotojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal socialinio darbuotojo profesiją ar laikinai ir kartais teikti socialinio darbuotojo paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

6) Lietuvos Respublikos finansų ministro 2016 m. gegužės 13 d. įsakymas Nr. 1K-175 „Dėl Asmenų, siekiančių teikti įmonių bankroto ir įmonių restruktūrizavimo administravimo paslaugas laikinai ir kartais ar įsisteigus Lietuvos Respublikoje, profesinės kvalifikacijos pripažinimo taisyklių patvirtinimo“;

7) Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2016 m. liepos 8 d. įsakymas Nr. V-634 „Dėl Profesinės kvalifikacijos pripažinimo, norint dirbti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, priskirtą Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos kompetencijai, tvarkos aprašo patvirtinimo“;

8) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 4 d. įsakymas Nr. V-388 „Dėl Vaistininko padėjėjo (farmakotechniko) profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal vaistininko padėjėjo (farmakotechniko) profesiją ar laikinai ir kartais teikti

vaistinininko padėjėjo (farmakotechniko) paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

9) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 4 d. įsakymas Nr. V-389 „Dėl Vaistinininko profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal vaistinininko profesiją ar laikinai ir kartais teikti vaistinininko paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

10) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymas Nr. V-42 „Dėl Akušerio profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal akušerio profesiją ar laikinai ir kartais teikti akušerijos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

11) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymas Nr. V-41 „Dėl Bendrosios praktikos slaugytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal bendrosios praktikos slaugytojo profesiją ar laikinai ir kartais teikti bendrosios praktikos slaugos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

12) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2005 m. gruodžio 21 d. įsakymas Nr. V-1003 „Dėl Profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint Lietuvos Respublikoje dirbti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas pagal reglamentuojamą profesiją, priskirtą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos kuravimo sričiai, tvarkos aprašo patvirtinimo“;

13) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymas Nr. V-40 „Dėl Gydytojo odontologo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gydytojo odontologo profesiją ar laikinai ir kartais teikti odontologijos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

14) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymas Nr. V-43 „Dėl Gydytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gydytojo profesiją ar laikinai ir kartais teikti medicinos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

15) Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2008 m. rugsėjo 29 d. įsakymas Nr. B1-506 „Dėl Veterinarijos gydytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo siekiant dirbti veterinarijos gydytoju ar laikinai ir kartais teikti veterinarijos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

16) Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2016 m. birželio 16 d. įsakymas Nr. B1-456 „Dėl Veterinarijos felčerio profesinės kvalifikacijos pripažinimo siekiant dirbti veterinarijos felčeriu ar laikinai ir kartais teikti kai kurias veterinarijos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

17) Lietuvos Respublikos finansų ministro 2016 m. gegužės 13 d. įsakymas Nr. 1K-175 „Dėl Asmenų, siekiančių teikti įmonių bankroto ir įmonių restruktūrizavimo administravimo paslaugas laikinai ir kartais ar įsisteigus Lietuvos Respublikoje, profesinės kvalifikacijos pripažinimo taisyklių patvirtinimo“;

18) Lietuvos Respublikos finansų ministro 2015 m. liepos 8 d. įsakymas Nr. 1K-227 „Dėl Kitų valstybių narių turto arba verslo vertintojų, siekiančių vertinti turtą arba verslą Lietuvos Respublikoje įsisteigus ar laikinai arba kartais, profesinės kvalifikacijos pripažinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

19) Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. kovo 25 d. įsakymas Nr. D1-131 „Dėl Architekto profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint užsiimti architekto profesine veikla ar laikinai ir kartais teikti architektūrinės paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

20) Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2016 m. birželio 7 d. įsakymas Nr. 4-397 „Dėl Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo apeliacinės komisijos personalinės sudėties ir asmenų skundų nagrinėjimo tvarkos patvirtinimo“;

21) Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2012 m. gruodžio 12 d. įsakymas Nr. V1-77 „Dėl Trečiųjų šalių piliečių

profesinės kvalifikacijos pripažinimo, norint dirbti pagal socialinio darbuotojo profesiją Lietuvos Respublikoje, tvarkos aprašo patvirtinimo“;

22) Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2012 m. liepos 5 d. įsakymas Nr. V-1100 „Dėl Trečiųjų šalių piliečių reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų, priskirtų švietimo ir mokslo ministerijos kompetencijai, pripažinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

23) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2012 m. birželio 7 d. įsakymas Nr. V-507 „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos kuravimo sričiai priskirtų trečiųjų šalių piliečių reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

24) Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2012 m. sausio 12 d. įsakymas Nr. B1-25 „Dėl Veterinarijos gydytojo profesinės kvalifikacijos vertinimo ir pripažinimo komisijos sudarymo ir veterinarijos gydytojo profesinės kvalifikacijos, įgytos trečiojoje šalyje, vertinimo ir pripažinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

25) Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2012 m. sausio 16 d. įsakymas Nr. D1-39 „Dėl Trečiųjų šalių piliečių architekto profesinės kvalifikacijos pripažinimo Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

26) Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2013 m. lapkričio 27 d. įsakymas Nr. D1-875 „Dėl Trečiųjų šalių piliečių statybos inžinieriaus profesinės kvalifikacijos pripažinimo Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“;

27) Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2012 m. gegužės 3 d. įsakymas IV-309 „Dėl Trečiųjų šalių piliečių profesinės kvalifikacijos pripažinimo, norint dirbti pagal restauratoriaus profesiją Lietuvos Respublikoje, tvarkos aprašo patvirtinimo“;

28) Valstybinio turizmo departamento prie Ūkio ministerijos direktoriaus 2012 m. kovo 19 d. įsakymas Nr. V-54 „Dėl Trečiųjų šalių piliečių gidų profesinės kvalifikacijos pripažinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

29) Lietuvos policijos generalinio komisaro 2015 m. gruodžio 9 d. įsakymas Nr. 5-V-1128 „Dėl Privačių detektyvų kvalifikacijos suteikimo, privataus detektyvo kvalifikacijos pažymėjimų išdavimo, jų galiojimo laikino sustabdymo, galiojimo laikino sustabdymo panaikinimo ir privataus detektyvo veiklos pažymėjimų išdavimo, išėjimų apie privataus detektyvo veiklos pažymėjimų galiojimo panaikinimą ir privataus detektyvo veiklos pažymėjimų galiojimo panaikinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais).

Įstatymo projektui įgyvendinti papildomų valstybės, savivaldybių biudžetų ar kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų neprireiks.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados.
Specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis.

Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam Įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant reikšminius žodžius pagal Europos žodyną *Eurovoc*: reglamentuojama profesija, trečiųjų valstybių piliečių profesinės kvalifikacijos pripažinimas.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.
Nėra.

Ekonomikos ir inovacijų ministras
Virginijus Sinkevičius

Ekonomikos ir inovacijų ministerijos
Teisės departamento
direktore
2018-08-02 Rūta Jovaišienė